

draget, rørte han slet ikke ved. Jeg havde nævnt en saadan Ting som at en Løjtnantovre i Odense, Sekondløjtnant Foss, lod en menig Soldat paa en haanlig og nedværdigende Maade løbe efter sin Cykle gennem Odense Gader. Løjtnanten blev afskediget, men, som det viste sig, paa en ganske ordinær Maade med de 600 Kr., der blive dem til Del i saadanne Tilfælde. Men han blev kort Tid derefter antaget som Premierløjtnant. Det havde jeg nævnt, men den højtærede Konseilspræsident lod dette Tilfælde ligge. Saa maa jeg prise hans Forgænger i Embedet, trods alt, hvad jeg ellers kan sige imod ham. Han havde dog gjort sig til Vane, og det er hans Ros, at tage vor Kritik og Detailpunkterne i den op til Undersøgelse. Det lykkedes ham ganske vist ikke ofte at afkræfte vor Kritik, skønt han gjorde sig Umage derfor. Den nuværende Forsvarsminister lader saadanne Punkter, hvorom han ikke kan sige stort, og som generer ham, ligge, medens han burde tage dem op og erkende, at der her var en Fejl, hvoraf han burde drage Lære.

Jeg nævnede de to kongelige Adjudanter og deres forbavsende Springavancement, og den højtærede Forsvarsminister forsvarede dette med, at de Officerer, der bleve udtagne til kongelige Adjudanter, netop vare de dygtigste, men i samme Aandedræt sagde han, at han og hans Ministerium gav sig ikke af med at smigre for Hoffet. Jeg synes dog, der ikke er saa lidt Hofsmiger deri. Jeg tror ikke, det forholder sig saaledes, at det netop er de dygtigste Officerer, der blive kongelige Adjudanter. Ja, maaske er det de dygtigste som Hofmænd, men vist langt fra altid som Officerer. Jeg tror ikke, at dette, at en Officer har været kongelig Adjudant i og for sig berettiger ham til at springe 20 eller 30 ældre Officerer forbi.

Den højtærede Kultusminister søgte at bortfortolke det Ord, han havde brugt om Pastor Bjerre. Han beklagede, at han ikke havde det Interview ved Haanden, hvori det fortæltes, at han havde brugt dette Ord. Det beklager jeg ogsaa, thi hvis han havde gjort sig den Ulejlighed at søge det Nummer af „Nationaltidende“ op, hvori Interviewet findes, som han ikke bagefter havde protesteret imod, vilde han have set,

at hans Bortfortolkning var ganske umulig. Hans Udtalelse om Pastor Bjerre som lidt af en Konfusmager vedrører nemlig ikke Pastor Bjerres sidste Optræden, inden den saakaldte Jagt paa ham. Den vedrører hans Fortid og det Brev, han i sin Tid havde skrevet. Ministeren siger i Interviewet: „Bjerre var jo lidt af en Konfusmager, der let kom til at sige og skrive for meget.“ Min Kritik af en saadan Mand, der fra hans højeste kirkelige forsattes Side stemples som lidt af en Konfusmager, og af, at Ministeriet søger en saadan Mand til den Slags Pladser, som der her er Tale om, staar fuldstændig ved Magt, og det er aldeles ikke lykkedes den højtærede Kultusminister at bortfortolke dette sit eget Ord.

Den højtærede Indenrigsminister erklærer nu, at der snart vil fremkomme Forslag til en Aktielov. Det glæder mig meget, men jeg maa beklage, at et saadant Forslag ikke for lang Tid siden er blevet fremsat af den ærede Minister. Man vil erindre, at jeg for 5 Aar siden under Finanslovsbehandlingen lyste efter en saadan Aktielovgivning, ret udførligt begrundede Nødvendigheden deraf og stillede de Grundsaetninger op, som jeg mente vilde være de rigtige for en saadan Aktielov. Den daværende Indenrigsminister, den nuværende Kultusminister, lovede, at der skulde komme et saadant Forslag frem, men hvad skal man nu sige til, at der er spildt 5 Aar, uden at Sagen er kommen frem?

Den højtærede Indenrigsminister har ikke Ret i, at jeg betragter en Aktielov som et Universalmiddel mod Aktiesvindelen, mod Kapitalismen og de Onder, den medfører. Nej, de mange svindelagtige Forhold komme ikke ud af Verden ved en Aktielov, lige saa lidt som Udbygningen eller Kapitalistsvindelen kommer ud af Verden ved en socialpolitisk Lovgivning, der sætter visse Grænser for Udbygningen, altsaa en Fabriklov o.s.v. Jeg tror ikke, at en Aktielov er et Universalmiddel. Jeg tror overhovedet ikke paa Universalmidler. Jeg tror, at det Middel, som skal frelse Samfundet, er den organiske Samfundsudvikling Haand i Haand med Demokratiet, en Udvikling fra det kapitalistiske ind i det socialistiske Samfund. Men der er altsaa spildt 5 Aar, uden at en Aktielov er kommen frem, og jeg tror,